

[Arnth Jensen.]

som man fra den Side har næret, ja, saa kan det kun glæde mig og mit Parti, da det i saa Fald maa indrømmes, at den Indsats, vi har ydet ved Behandlingen af de tidligere forelagte Forslag, ikke har været gjort forgæves. Jeg vil nemlig gerne give den højtærede Undervisningsminister den Indrømmelse, at nærværende Lovforslag i mange Retninger og paa mange afgørende Punkter har taget Hensyn til de Ønsker, som er vore, selv om Lovforslaget endnu paa adskillige Omraader ikke i sin nuværende Form kan forvente vor Tilslutning. Imidlertid udtalte jo den højtærede Minister ved Forelæggelsen af Lovforslaget Ønsket om, at det maatte blive gennemført, ikke blot med Regeringspartierens Stemmer, men helst med Tilslutning fra alle Partier, og i dette Ønske maa der jo, hvis der ellers er Mening i at fremsætte det, ligge et Tilsagn om, at paa dette Omraade vil Regeringen ikke blot bruge sin Magtstilling, men ogsaa sine Forhandlingsevner. Og hvis det er Tilfældet, kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige Ministeren vor saglige Medvirken til den Ændring af nogle af Lovforslagets Paragraffer, som efter vor Mening er fornøden for at give det en saadan Form, at hele den danske Befolkning kan tage mod denne Skolelov med Glæde.

Jeg vil gerne minde om, at under tidligere Behandlinger har vi fra vor Side fulgt visse bestemte Retningslinier. For det første har vi forlangt, at den danske Folkeskole skulde hvile paa Kristendommens Grund, for det andet, at Forældrenes Ret, Hjemmenes Ret til Børnene maatte gaa forud for Statens Ret, for det tredie, at den danske Folkeskoles Særpræg og Forskellighed, saaledes som vi ser den i Dag, bør opretholdes efter de forskellige Egnes Ønsker, og endelig har vi som den fjerde Retningslinie angivet, at den ved Reformens Gennemførelse fremkommende Merudgift i det væsentligste bør bæres af Staten.

Hvis man nu vil spørge, om det forelagte Lovforslag følger disse Linier, vil jeg sige: i nogen Maade ja, men ogsaa kun i nogen Maade. I Bemærkningerne til Lovforslaget siger den højtærede Minister, at man har ønsket at fastslaa, at Folkeskolen som hidtil skal hvile paa Folkekirkens Grund, og derfor bestemmes det, at Kristendomsundervisningen skal være i Overensstemmelse med den evangelisk-lutherske Lære. Maa jeg straks sige til Ministeren, at jeg er glad for Ordet Kristendomsundervisning; det er for mig en mere positiv Betegnelse end Ordet Religionsundervisning,

og jeg kunde godt ønske det Ord indsat ogsaa i Fagrækkens Benævnelser.

Dernæst vil jeg sige til Ministeren, at det glæder mig, at Formaaalsparagraffen i det foreliggende Lovforslag har faaet et mere positivt Indhold end i det tidligere Forslag, men jeg vil samtidig sige, at naar man i Bemærkningerne til dette Lovforslag ordret har bibeholdt fra tidligere Lovforslag Lovprisningen af 1814-Loven, undrer det mig noget, at Ministeren ikke konsekvent i Formaaalsparagraffen har bibeholdt hele det Fundament, hvorpaa 1814-Ordningen byggedes, nemlig det positive: at i hele Skolens Arbejde gjaldt det først paa kristelig Grund det opdragende og dernæst det kundskabsbringende og dygtiggørende; Ministeren har jo nu øverst sat det almindelige og det kundskabsmeddelende, og den kristelige Paavirkning lovbegrænses til et enkelt Fag. Vi forsøgte i sidste Samling at forme en Formaaalsparagraf, der ganske vist havde en anden Ordlyd end Paragrafferne i 1814-Ordningen, men som i Realiteten dækkede det, der var Meningen med dem. Vi ønsker stadig en Formulering af Formaaalsparagraffen, der mere positivt fastslaaer, at Folkeskolens Arbejde sker paa Kristendommens Grund, men samtidig er vi rede til en Forhandling om en anden Formulering end den, vi foreslog.

Jeg maa ogsaa udtale min Forundring over, at medens Ministeren, hvad angaar Skoler uden for København, har medtaget vort Forslag om, at hvor en Sognepræst ikke er Medlem af Skolekommissionen, skal han have Lejlighed til over for højere Myndighed at fremsætte Udtalelser om Planen for Kristendomsundervisningen og det til denne afsatte Timetal, saa har Ministeren ikke givet Plads for en saadan Bestemmelse i Paragrafferne om Folkeskolen i København. Jeg siger, at det undrer mig, og det undrer mig af to Grunde. Det undrer mig, fordi Ministeren ved, at i hvert Fald de to største Oppositionspartier ønsker en positiv Bestemmelse herom ogsaa for Københavns Vedkommende, og saa vidt jeg forstod Ministeren under Forhandlingerne i Foraaret, var han heller ikke utilbøjelig til at forhandle om en Form lidt anderledes end af os foreslaaet. Men mest undrer det os, maa jeg sige, fordi Ministeren, som jeg alt har udtalt, i Bemærkningerne saa kraftigt understreger, at han netop ønsker, at Folkeskolen skal hvile paa Folkekirkens Grund. Han siger udtrykkelig *Folkekirkens*, ikke Kristendommens Grund. Men naar Ministeren saa stærkt ønsker dette, ja, saa spørger